

Vefadar Kardeşim Orhan Bey

Halisane muhabbetinizin pek ulvi bir ma'kesi olan lâtif ve şirin mektubunuzu aldım. Memnuniyetle okudum. Doğrusu muhtevâsından azim bir haz duydum. Nazarımda hizmetinizin ehemmiyeti ve azameti bin kat daha yükseldi. Nur-u Kur'ân'a ait şu hizmetinizle ilgili haberleriniz kalbimin derinliklerinde tarifi gayr-ı kabil telezzüzlere inkılâb etti. Sizleri tebrik ediyorum. Cenab-ı Mevlâm hizmetinizi bereketlendirsın, tekmil etsin, dergâh-ı izzetinde makbul eylesin.

Ümid ediyor ve rahmet-i ilâhiyeden gözlüyoruz ki, dünyanın en ücra bir köşesinde bu halis, samimi ve hasbi hizmetiniz, gayret ve himmetleriniz manen muntazır ve muhtaç olan Avustralya'nın insanlarına bir mâh-ı tâban olacaktır inşaallah. Bu say ve sebatınızla, sadâkat ve ihlâsınızla o kıta erbabına bahşedeceğiniz hizmetinizin azametli ve saâdetli neticesiyle -biiznillah- onların dereke-i cehaletten derece-i iman ve irfana yükselmesine vesile olacaksınız. İşte bunun için sizler ve hizmetleriniz nazarlarımızda pek mukaddes ve muazzezdir.

Şunu da sürur ile beyan edelim ki, artık istikbâl ve tarih sizlerin bu fedakârane gayret ve himmetlerinizden bahsedecektir. Cenâb-ı Mevlâm emsallerinizi tezyid eylesin. Âmin.

Suallerinizin cevaplarına gelince:

“Doğuş” isimli mecmuayı bir kardeşimiz münferiden çıkarıyor. Bizlerle hiçbir alâkası yoktur. Bir kardeşimizin müstakilane bir mağaza açması bizleri ne ölçüde alâkadar ediyorsa, bu gazetenin çıkması da bu ölçü içerisinde değerlendirilmelidir. Bu gazetenin bütün maliyet ve külfeti kendisine ait olduğu gibi, hata ve sevabı da tamamen ona aittir.

İkinci sualinizin cevabını [Yirmi Dördüncü Söz'ün İkinci Dalının](#) mütalaasına havale ediyorum. Ancak şu kadar ifade edeyim ki; herkesin idraki cüz'iyattan çıkıp külli olamıyor, her ferdin kalbi istenilen feyze tam mazhar ve ma'kes olamıyor, her şahsın kabiliyet ve istidatları matlub seviyeye ulaşamıyor, her insanın letâif ve hissiyatları maksud olan keyfiyete yükselemiyor. Neticede berzahlar ortaya çıkıyor. Herkes kendi rengi ile görünüyor, şems-i hakikatin rengini veremiyor. O zaman herkes kendi rengine göre tezahür ediyor. Dolayısıyla hizmet tarz ve anlayışı da bu fitri kabiliyetlere göre şekilleniyor.

Üçüncü sualinize gelince; almış olduğunuz yardımı hizmette kullanmanızda şer'an hiçbir mesuliyet yoktur. Fukahanın fetvası budur. Huzur-u kalb ile o yardımları hizmete sarf edebilirsiniz.

Dördüncü sualinizin cevabını muhtasar olarak şöyle ifade edelim:

Evvela, âlem-i bekanın âlem-i fenaya kıyası, kıyas-ı maalfârıktır. Yani hiçbir cihetle kıyasa girmez. Amma suale ism-i **Kadir** ve **Hâkîm** nokta-i nazarından bakılınca mesele tavazzuh eder. Çünkü bir şeyi Allah murad ederse, onda hiçbir müşkilat olmaz.

Saniyen; letâfet ve nuraniyet kesbetmiş ruh sahipleri, bir anda pek çok yerde bulunabilirler. Habis ve zulmani ruh sahipleri ise, nasıl bir devlette suçlu ve caniler devletin zabıta kuvvetleri tarafından celb edilip istenilen yere getirilmeleri gibi, o habis insanlar da Cenâb-ı Zât-ı Kadir'in emir ve iradesiyle melekler tarafından istenilen yere ve istenilen zümre içerisine celb olunurlar.

Beşinci sualinize gelince; Üstadımızın beyan buyurduğu gibi,

“Mecaz ilmin elinden ceclin eline düşse hakikat telâkki edilir. Sonra döner hurafe olur.”

hakikati gereğince, bu hadisteki mânâ mecazidir. Sürekli fitne ve fesat çıkarmaktan şeytan gibi zevk alan habis ruhlu insanlara nasıl ki mecazen veya teşbihen **“şeytan”** denilir; aynen böyle de sünnet-i Resulullah'a (S.A.V.) muhalefet edip sağ eli terkedip, sol eli sünnetin rağmına kasten istimal ederse, insana da bu manada **“şeytan”** denilebilir ve denilmiştir.

Mektuba son verirken, başta zâtınız olmak üzere bütün kardeşlere selâm eder, o diyar-ı baidde -inşallah- kabule karin ve müstecap dualarınızı beklerim.

4 Nisan 1985
Mehmed KIRKINCI